

[Finansministeren.]

ikke længere vil skille befolkningen op i lønmodtagere og ikke-lønmodtagere. Dette lovforslag deler ikke befolkningen op med hensyn til investeringsmuligheder, tværtimod er man lige for loven i så henseende.

Når hr. Arne Bjerregaard udtrykker frygt for, at der, hvis dette lovforslag blev gennemført, ville ske en vældig udvidelse af vores fiskerflåde, og tilføjer, at det ville være uhensigtsmæssigt, da der i forvejen er for få fisk, ja, så er der næsten ingen grænser for, hvilke argumenter der kan føres frem. Så vidt jeg er orienteret, er der i øjeblikket en betydelig mangel på folk, der overhovedet vil gå ind i fiskeriet for at bemande den fiskerflåde, vi i øjeblikket har. Så er det nok ikke så helt enkelt at sige, at nu kan vi sælge endnu flere skibe, når vi ikke har mandskab at bemande dem med. Men jeg betragter det i og for sig som et argument — måske på linje med mange andre argumenter, der er ført frem — der ligesom skal camouflere ens stillingtagen til det, der er hensigten med lovforslaget, nemlig ganske enkelt at tage disse uheldige virkninger væk.

Hr. Flygaard mente, at lovforslaget ville have en særlig stærk tilbagevirkende kraft. Det forstår jeg ikke. Det er da rigtigt, at man har haft usædvanlig store fordele af den gældende lov, større fordele, end vi i og for sig mener der burde være, og så vil kraften nok også være større, hvis disse fordele tages væk. Hvis det er det, hr. Flygaard mener, så kan jeg da ikke være uenig. Men derudover har forslaget den samme virkning, som hvis man ændrer i den normale afskrivningslov. Det tror jeg også hr. Flygaard vil give mig ret i.

Hr. Erlendsson kom i sidste runde mere ind på nogle politiske betragtninger — som ikke har noget med lovforslaget at gøre — om, hvorvidt regeringen vil holde sig eller kan holde sig — det er nok bedst at bruge det sidste udtryk. Det er klart, at en regering vil altid holde sig så længe som muligt,

så længe der er fornuftigt arbejdsgrundlag for en sådan regering. Hvor længe denne regering kan holde sig ved magten, ja, det skal jeg ikke kunne udtale mig om, men vi forsøger at føre en politik ud fra det, som vi mener er rigtigt i de givne situationer, og ikke ud fra, hvorvidt det er muligt at sidde en måned eller to eller et år eller to længere. Det skal hr. Erlendsson ikke være spor i tvivl om. Men det er jo ikke de 22 mandater, regeringen har bag sig, der bestemmer, hvor længe regeringen kan blive ved magten. Det er dette folketing. Vor politik er imidlertid ikke præget af det. Vi lægger lovforslagene frem. Vi fik for øvrigt megen skældud for, da regeringen tiltrådte og kom med sine lovforslag, at denne regering kunne finde på at føre venstrepolitik. Jeg husker endnu fra debatten, hvordan vi blev skældt ud for, at vi virkelig ville føre venstrepolitik. Det har hr. Erlendsson måske glemt, men det har jeg ikke. Det agter vi stadig væk at gøre, og vi agter stadig væk at søge at få et flertal for at føre den politik, som vi mener er mest hensigtsmæssig.

(Kort bemærkning).

Støtter (KF):

Finansministeren er egentlig en ganske ferm dialektiker. Finansministeren kan imidlertid kun tage mit indlæg til indtægt på den måde, at jeg har anmeldt, at vi ønsker landsskatterettens afgørelse fra januar i år belyst. Vi har tidligere sagt, at det er ikke landsskatteretten, som skal lovgive, det er dette ting, og jeg finder, at der er virkninger af denne landsskatteretskendelse, som medfører, at det er nødvendigt, at vi får afgørelsen belyst med henblik på at få gennemført de foranstaltninger, som afgørelsen i virkeligheden kræver.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne sige til finansministeren, at der lå det i mit spørgsmål, at jeg synes, af-